

[Himmelstrup.]

tionsindustrien, er der netop gjort nogle Bemærkninger herom, først og fremmest i Relation til den Indførsel, som finder Sted af saakaldte uldne Herre-Konfektionsartikler fra Czekoslovakiet. Vi vil gerne se ogsaa dette Lovforslag alene ud fra det Synspunkt, at det, man maa tilstræbe med en saadan Lovgivning, er, at Publikum til enhver Tid er klar over, hvad det er, det køber, og at det ikke ved urigtig Varebetegnelse, ved særlig paagaende Reklame o. s. v. lokkes til at købe Ting, som i Virkeligheden er noget andet end det, de giver sig ud for. Jeg skal heller ikke angaaende dette Lovforslag gaa nærmere i Enkeltheder, men jeg vil dog sige, at jeg er ganske paa det rene med det Sammenspil, der er mellem dette Lovforslags § 1 og den 6te Anmærkning til Toldlovens Position 220 og de meget betænkelige Konsekvenser heraf. Der staar i § 1, at det er forbudt baade at indføre og her i Landet i erhvervsmæssigt Øjemed at fremstille som uldne Konfektionsartikler Varer, som indeholder under 40 pCt. Uld eller uldent Materiale, og i den nævnte Bestemmelse i Toldloven hedder det, at sammensatte Varer ved Indførselen skal tariferes efter den højeste Sats, og at altsaa en Blanding af Uld og Bomuld altid, naar der er et vist Minimum af Uld, skal tariferes som Uldstof. Det Kriterium for, hvad der er daarlige, og hvad der er gode Varer, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, og hvorefter man altsaa siger som saa, at de Varer, som indeholder under 40 pCt. Uld eller uldent Materiale, skal betegnes som en mindre god Kvalitet, er jeg ikke sikker paa man overfor alle Varer vil kunne anvende. Forholdet er det, at der fremstilles en stor Mængde Blandingskvaliteter, og Godheden af de paagældende Varer kan være i høj Grad afhængig af Arten, Karakteren af den Uld, som er anvendt i dem. Men om disse 40 pCt. er det rette Kriterium, eller om det overhovedet efter den Linie, som er angivet her, er muligt at faa et frugtbart Synspunkt frem for Afgørelse af, hvad der er gode Varer, og hvad der er mindre gode, skal jeg ikke komme nærmere ind paa i denne Forbindelse. Det er ogsaa Ting, jeg mener maa henvises til nærmere Prøvelse i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Jeg kan heller ikke med Hensyn til Lovforslagets § 2 tilbageholde den Bemærkning, at jeg tror, at Administrationen og

Statsprøveanstalten vil faa et meget stort Arbejde, og at det ligeledes vil blive meget besværligt ogsaa for den reelle Handel, naar de ved enhver Indførsel skal afgive Prøver paa Hovedstoffets Art, altsaa som foreskrevet ved Fremsendelse af to Prøver, hvoraf den ene skal sendes til Prøvelse i Statsprøveanstalten, for at det kan konstateres, om dette Stof nu ogsaa opfylder Betingelserne i § 1. Men alle disse Ting kan vi, som sagt, drøfte nærmere i et Udvalg.

Med Hensyn til § 4 ser jeg saadar paa det, at den Dispensationsbestemmelse, som er indsat der, er absolut nødvendig. Som sagt vil man ikke i alle Tilfælde kunne anvende Indholdet: 40 pCt. Uld som Kriterium for, hvorvidt en Vare er god eller daarlig. Der finder en meget stor Produktion Sted af Varer, som ikke opfylder denne Betingelse, men overfor hvilke der dog ikke kan være Tale om, at man skal hindre Indførsel eller forbyde Fremstillingen af dem. Jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa frygter noget for, at Undtagelserne, Dispensationerne, i Virkeligheden vil faa en større Anvendelse end selve Hovedregelen, men dette hører ogsaa til de Ting, jeg mener vi maa tale om i det kommende Udvalg.

Naar imidlertid det Grundsynspunkt, jeg søgte at gøre Rede for til en Begyndelse, aaldes fast, kan vi anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig Førstebehandling og derefter til nærmere Prøvelse i et Udvalg.

Hans Nielsen: Efter det noget luftige Lovforslag, vi behandlede i Gaar, har Ministeren i Dag en anden Anretning, som er af en lidt mere solid Art. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed hermed, idet jeg villigt skal erkende, at der i begge de foreliggende Lovforslag foreligger Realiteter, som er af Betydning. Jeg vil ogsaa gerne bedømme Lovforslagene paa samme Maade som den ærede sidste Taler (Himmelstrup), nemlig som Beskyttelse for Forbrugerne, og egentlig var det maaske mere korrekt, om det havde været Justitsministeren, der havde fremsat disse Lovforslag, idet de paa en Maade skal beskytte Befolkningen mod Bedrageri. Det er i alt Fald Hovedhensigten med dem. Om de kan faa anden Betydning, skal jeg lade være usagt i Øjeblikket. Men jeg vil altsaa ogsaa gerne se paa Lovforslagene ud fra samme Grund-